

Chetuvim

Chetuvim

gedichten

Pauliene Kruithof

Brave New Books
Singel Uitgeverijen

Copyright © Pauliene Kruithof 2023

Omslagontwerp en opmaak: Pauliene Kruithof

ISBN: 9789464807042

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, verspreid en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

www.bravenewbooks.nl
www.singeluitgeverijen.nl

*Als je gelooft dat breken mogelijk is,
geloof dat helen ook mogelijk is.*

Rabbi Nachman van Breslov

Tehilim

Bedevaartslied

A ~ 132.8

Heer

wij willen de kronkelpaden verlaten
u vinden en ook simpelweg gelukkig zijn
ga op weg naar uw uiteindelijke verblijf.

I ~ 127.4-5

Voorover op de bank, jezelf verstikkend
in het zachte kussen van de kleintjes. Hun
voetjes op je rug, springend en stampend,

opgetogen naar het hoofd. Je kreunt van
die verrukkelijke pijn, beter dan de beste
seks. Dans maar op mijn schouders, vlei je.

Zij adoreren dit voetstuk, gedragen, jij doodt
met hen je kwelling. Zoals pijlen in de hand

van een strijder zijn kinderen uit je eerste
jeugd – zalig de mens met een volle koker!

II ~ 123.3

De avond was jong, de kwasten net gespoeld, het was pikdonker buiten. Drie sterren lonkten, vrij –

feest – een kennis van een kennis noemde plots de naam van satan zelf. Oh mens! Donder die niemand voelde, mijn taartje beefde, ik wilde uit vroeger

weg shabbat en slaapfeest, dag oog voor de nacht, waar was mijn huis de stille bondgenoot – oh g-d

wees genadig we zijn al zo lang zo diep gekwetst.

III ~ 133.3

Doodsbang ben ik maar geen idee wie het
te zeggen want ik ben ook bang van de vrees
en van de schouders die schokken. Naakt. Bed
als een stoofplaats en de plee is van kwikijs.

Het is niet waar van zo'n lied bij je 's nachts.

Bloed droogt op als regen. Woestijnzand op
mijn borsten, schilden van kwaad. Ik schreeuw

om – abba – een gebed. Geen vader, ongewenst
janken als dauw die neerdruipt op de berg.

IV ~ 131.2

Mijn pillen net op zak kakt er midden voor de
kruidenier een vogel op mijn kop. Ik schiet –

naar huis, die ijskoude straal, mijn hoofd. Bad.
Heilig, olijflotion, masseren. De muziek aan

en plots sta jij weer aan de deur. Gladleren
laarzen. Je kent me niet. Ben je ooit zo teder

aangeraakt dat je moest huilen? Je ogen. Stil
ben ik en gerust, als een kinderziel bij moeder.

V ~ 121.5-6

Met de fiets haalde ze me van het station. Ze droeg mij zo, fel trappend, deinend zweefde ik daar, als een pluim. De zon maakte bomen

tot toortsen, het licht, misschien was ik nu ook zo, hemels goudvuur. Een schat! Ik keek om –

voelde de handjes tegen mijn taille: 'Harder! Al één auto heeft ons ingehaald!' Op de stoep een hagel kusjes, baf baf, 'mama is g-d!' gilt hij

ach kind – hij is de schaduw aan je rechterzij, zon zal je niet steken, maan geen kwaad doen.

VI ~ 129:6

Grauw licht tussen de lantaarns, een vaag gebrom,
ver weg. Een kleintje deint door de schaduwen
chocola op haar gezicht. Ik zet mijn kraag op en

schep rood modderwater in mijn sokken. Boten en
en helmen. Kleine witte kruizen als engelen in de

hof, wachters om mijn leven. Goed je te zien, ouwe

maat. Vloek. Je zou maar heler, levensverlenger zijn –
als gras op daken, dor voor het wordt getrokken.